

Misschien heeft u er nog nooit echt bij stilgestaan maar de geboorte van Jezus is een keerpunt, of beter een nieuw begin in de geschiedenis van God en de mensen. We spreken in onze jaartelling niet voor niets van vóór en ná Christus.

De evangelist Lucas schetst de gebeurtenissen rond de geboorte van Jezus heel duidelijk als historische feiten. Zo ook de komst van Johannes, die wordt gezien als de laatste in de rij van profeten van het Oude Verbond. Johannes is een overgangsfiguur. Hij is profeet van het Oude Testament maar staat vermeld in het Nieuwe Testament. Zijn roeping door God wordt nauwkeurig vastgelegd op de tijdbalk: het gebeurde in het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius... Later wordt de geboorte van Jezus geplaatst ten tijde van de grote volkstelling door keizer Augustus.

Het gaat hier dus niet alleen om geloofs- maar ook om geschiedenisfeiten. Sinds die dagen loopt er een rode draad doorheen de geschiedenis van de mensen, die wij Christendom noemen; de groep van mensen die geloven dat Jezus inderdaad de Redder is... Die draad trachten wij, als christenen in deze adventsweken voor Kerstmis, weer op te pakken. We bereiden ons gelovig voor op de viering van Kerstmis. Het feit dat Jezus, Gods Zoon, mens is geworden, geboren uit de Maagd Maria in een onooglijke stal in een klein stadje dat Bethlehem heet.

Wij zijn daarheen op weg, langs de weg van geloof. Dat is voor de meeste mensen een weg met kronkels, met heuvels en dalen. Twijfels en zekerheden wisselen elkaar af in dit levenslandschap dat je doorkruist met je geloof op zak. Het is Johannes die oproept rechte wegen te gaan, recht op ons doel af te gaan. Geen omwegen te nemen waar het gaat om geloof en het leven daarnaartoe. De pieken en dalen moeten vervangen worden door een continu pad, zeg maar; een rotsvast geloof, dat zich niet laat bepalen door successen of teleurstellingen.

In dit tweede weekend van de advent is het vertrekpunt van deze reis de woestijn, waar we met Johannes de Doper de stilte kunnen proeven en de eenzaamheid ervaren, die ons confronteren met wie we werkelijk zijn. Wat voor beeld hebben we van onszelf? Hebben we angst in ons leven? Is de bron van ons geloof nog borrelend aanwezig of (bijna) opgedroogd? En zien we de dingen zoals ze zijn, of houden we ons zaken voor, zoals een fata morgana? Maar al te vaak nemen we aan dat we op de goede weg zijn. En toch manen de woorden van Jezus ons dan aan een ander pad te bewandelen. Johannes preekte niet voor niets een doopsel van bekering. Ben je op weg naar dé Bron of op weg naar wat niet de echte bron van het leven is?

Laat ons ter bezinning deze vragen eens meenemen gedurende deze tweede adventsweek. Hoe is mijn geschiedenis met God en waar sta ik nu met mijn geloof? Durf ik de uitdaging aan die God mij stelt om met Hem verder op pad te gaan naar Bethlehem..., de plek óf het moment waarop Jezus ook in mij echt geboren kan worden? Dat is het moment waarop ik word herboren als de mens die God ooit bedoeld heeft. Amen.